



Hội Ái Hữu

Nguyễn Đình Chiểu - Lê Ngọc Hân Mỹ Tho

4555 University Ave San Diego, CA 92105 - USA

Phone: 619-584-7568 - Fax: 619-284-9822

http://ndclnh.tripod.com/ - Email: NDCLNH@aol.com

ĐẶC SAN 2003

Trong phiên họp vừa qua, Ban Chấp Hành bàn thảo một số vấn đề liên quan đến sinh hoạt của Hội như sau:

1. Ấn hành Đặc San 2003
2. Họp mặt tân niên Quý Mùi

Ngày giờ và địa điểm họp mặt sẽ được phổ biến trong Bản Tin số 26 phát hành vào tháng 11, 2002 sau khi Hội liên lạc với Nhà Hàng.

Viết bài cho Đặc San

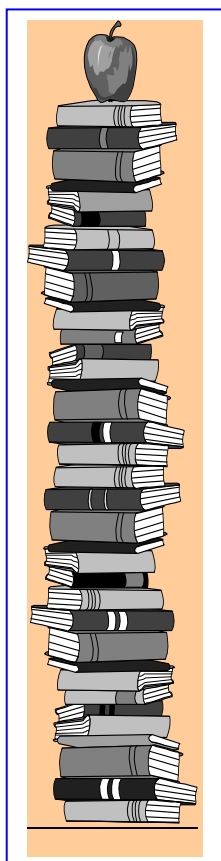
Ban Chấp Hành ân cần mời gọi Thầy Cô và Anh Chị Cựu Học Sinh hai trường NĐC & LNH vui lòng nhín chút thì giờ viết bài cho Đặc San 2003. Tác phẩm với nhiều đề tài mới lạ của Quý vị và các Bạn sẽ làm nội dung quyển đặc san thêm phong phú với bao kỷ niệm tuổi học trò xen lẫn với những vui buồn của *đàn chim bỏ xứ ra đi*.

Chủ đề bài viết tự do ngoại trừ liên quan đến chính trị. Quý vị và các bạn có thể lấy ý từ chuyện trường xưa bên cạnh dòng sông êm đềm của quê hương đến những nổi thăng trầm của mình nơi xứ người. Viết từ chuyện tủn mủn, vụn vặt trong đời sống hằng ngày đến một đề tài chuyên môn về nghiệp vụ hay sở thích cá nhân....

Thể loại bài viết có thể là: Nghiên cứu chuyên môn, tùy bút, truyện ngắn hay hơ.

Ngoài ra, nếu Quý Vị và các Bạn còn giữ những hình ảnh cũ

liên hệ đến kiến trúc trường xưa hay sinh hoạt học đường



thuở nào của hai trường NĐC & LNH, xin vui lòng cho Hội mượn để đăng vào Đặc San. Thành thật cảm ơn.

Ghi chú

Các bài viết bằng computer, xin email bản thảo hay gửi disk về địa chỉ của Hội.

Tác giả các bài viết dùng tên thật hay bút hiệu xin mở ngoặc viết thêm (giáo sư hay học sinh trường NĐC/LNH vào những năm nào?).

Nếu người viết bài gửi kèm hình của mình hồi xưa hồi xưa hay ảnh mới gần đây để bà con biết được dung nhan mùa hạ, mùa thu hay mùa đông của tác giả thì thật quý hóa biết bao!

Thời hạn cuối nhận bài:

31 tháng 12, 2002

Ban biên tập Đặc San



**Viết về thời gian học tại trường
Trung học Le Myre de Vilers Mỹ Tho
(bắt đầu năm 1948)**

Lời lẽ ân cần của một anh bạn dùng để nhắc nhở tôi viết về một đề tài tự do cho trang nhà của Hội NĐC-LNH trong năm nay 2002 làm tôi xúc động nhiều: có thể nào để ký ức của mình bị rỉ sét, khi mà có biết bao nhiêu sự việc về Trường Le Myre de Vilers mình đã biết qua, những ngày vui buồn của một học sinh nội trú và sau đó là ngoại trú mình sống qua, bao nhiêu gương mặt mình thân quen mà không có cách gì lưu lại hình ảnh vào thời kỳ đó hay sao?

Một động lực ngấm ngấm đã khiến tôi đề nghị với cha tôi viết nhật ký về đời của ông. Tôi còn nhớ đó là vào đầu năm 1985, tức là sau 4 năm định cư tại đất Mỹ. Ba ơi, tụi con muốn biết về đời sống của ba bắt đầu từ thời niên thiếu. Các con của ba muốn sống thời gian và không gian

của ba, một nhà giáo tận tụy trong nghề hơn 40 năm. Ba sinh đứa con đầu lòng ở đâu, việc sinh ra con và các em của con có ảnh hưởng đến nghề nghiệp của ba hay không?

Kết quả không phải là một quyển nhựt ký dài cộm, mà là những tờ thơ viết trên giấy trắng học trò bằng những giòng chữ thân mến quen thuộc mà thời gian không thể xoi mòn cái vẻ trung hậu và tính cương quyết tuy rằng độ lượng. Trong lời mở đầu, chỉ vắn vện mấy câu: “Đây là nhựt ký về đời sống của ba. Con giữ làm kỷ niệm.”

Ba ơi, không những xấp giấy học trò đang ở trong bàn tay của con, con sẽ quý như báu vật, mà cả cái tinh thần toát ra từ đó đã và đang bao phủ con và gia đình con. Các con của con và các cháu của con đã đọc, đang đọc và sẽ đọc nó; chúng không những muốn biết ba đã để lại những gì cho chúng, mà còn để lại những gì cho hàng ngàn môn sinh trong hơn 40 năm trời tận tụy của ba.

Ba tôi mất bảy năm sau đó, nhưng niềm tiếc thương hình hài được thay thế bằng một thứ tình cảm sâu đậm hơn gồm tình cha con lẫn lòng kính trọng vô biên.

Không thể để ký ức bị rỉ sét! Anh bạn của tôi hôm nay khi nhắc đến những ngày hội họp của hội viên có nói rằng những hội viên (của Hội NĐC-LNH) càng ngày càng già, nếu không có những cuộc họp mặt thường xuyên e rằng mỗi lần họp là có thêm một số các cụ không còn đến họp nữa. Các cụ đến họp là để chia sẻ nỗi buồn vui với đại gia đình NĐC-LNH. Các cụ chưa nói hết ở những kỳ họp trước thì xin các cụ nói tiếp đi... Ngày ba tôi vĩnh viễn ra đi, tôi và gia đình của tôi ở cách nơi ba tôi ở hơn 4 giờ bay. Ba tôi đã không để lại thêm một dòng lưu bút nào khác bảy năm sau khi ông gửi cho tôi.

Ngày tựu trường năm 1948 của Trường Le Myre de Vilers của một học sinh vừa trúng tuyển nhập học xong không có gì đáng nói trừ cái cảm giác bỡ ngỡ, lạc lõng về trường ốc, đồng phục, bạn bè, thầy dạy, các thầy giám thị, chế độ nội trú và nhất là ông Tổng Giám Thị Ferrant. Nhiều bạn đã nhắc đến ông này nhiều lần. Ai cũng nghĩ ông ta dữ dằn lắm. Nhưng có lần tôi đang có giờ Pháp Văn với thầy Dương văn Cấp thì ông Ferrant mang sổ consigne đến gọi tên một trò. Thầy Cấp tỏ vẻ

ngạc nhiên và hỏi ông Ferrant đôi câu. Sau cùng thầy Cấp cười cười và nói với ông Ferrant tha cho trò ấy đi. Ông Ferrant đành nghe vậy. Mong bạn nào trong lớp 1B năm 1948-1949 xác nhận câu chuyện đó. Cũng ông Ferrant này khi gặp tôi ở infirmerie sắp đi ra bệnh viện Mỹ Tho xin thuốc thì ông ta rờ trán mỗi đứa chúng tôi (ba bốn trò.)



Cũng trong niên học 1948-49, tôi nhớ là bà Morand có một đứa con trai cùng lứa tuổi với chúng tôi vào học trong một thời gian tại lớp trong giờ Pháp văn. Thầy Dương văn Cấp nói bằng tiếng Việt với chúng tôi là thầy sẽ hỏi cậu ta về văn phạm Pháp. Cậu ta dùng câu Pháp văn đứng cả, nhưng khi được hỏi, cho thầy biết là không hiểu tại sao. Bà Morand cũng có dạy môn toán tại lớp chúng tôi một thời gian. Khi thầy Cấp qua đời (năm 1950) thì bà Morand có đưa đám tang đến tận ngã ba Đạo

Ngạn là nơi thầy Dương văn Cấp an nghỉ.

Đọc nhựt ký của ba, tôi hiểu đó chỉ là một cái khung tạm đặt ra để đông lạnh thời gian và không gian cho người sau xem những gì đã xảy ra, được làm ra. Không gì có thể làm biến dạng cái ý nghĩa về những hoạt động cần mẫn của ba với tư cách một người cha, một nhà giáo; những hoạt động đó có tác dụng sâu đậm trong tâm khảm của chúng con.

Cũng như thế, ký ức mà tôi muốn ghi tặng anh chị em cựu học sinh trường Trung Học Mỹ Tho (xin hiểu là nó mang tên Collège de Mỹ Tho, Collège Le Myre de Vilers, hay Trường Trung Học Nguyễn Đình Chiểu) chỉ gồm được vài trang giấy. Tôi mong mỗi nó là một phần đóng góp nào đó cho một quyển dây cộm, một thư viện rộng lớn chứa tài liệu nói về Trường NĐC thân yêu. Xét về phương tiện vật chất (hạ tầng kiến trúc, nhân sự, tài liệu v.v.) thì thấy quả có trở ngại. Nhưng may thay, anh bạn của tôi đã có giải pháp rất gọn: Internet, “thư viện ảo”. Còn nữa, một anh bạn khác vốn kinh nghiệm đầy mình về mạng lưới chắc không tiếc gì thì giờ để mà làm con toán xem có bao nhiêu máy PC bà con đang hoặc sẽ dùng.

Ba ơi! Con cháu của ba vẫn đọc nhựt ký của ba hàng ngày đó qua mạng lưới!

TND (Ohio)